

چرا باران از بالا به زمین می‌بارد و نه از زمین به آسمان؟ چرا خورشید در شرق طلوع و در غرب غروب می‌کند؟ چرا ما هوا را تنفس می‌کنیم و نه آب را؟ اینها پرسش‌های احمقانه‌ای نیستند. دانشمندان برای پیدا کردن پاسخ این پرسش‌ها سال‌ها وقت گذاشته‌اند و در نهایت متوجه شده‌اند که دنیای ما و هر آنچه در آن است از قانون‌هایی پیروی می‌کند که نظم آن را نگاه می‌دارد. بدون این نظم، هیچ باران، غروب آفتاب و حیاتی وجود نخواهد داشت. این قانون‌های طبیعت، قانون‌های خدا هستند که برای حفاظت دنیا برقرار شده‌اند.

دقیقاً به همان صورت که عدم وجود قانون‌ها و حاکمیت خدا در طبیعت منجر به هرج و مرج و بی‌نظمی خواهد شد، زندگی‌های درونی ما نیز نمی‌توانند بدون پیروی از هدایت‌های او، منظم باشند. این هدایت‌ها و رهنمودهای درونی همان حکومت اخلاقی خدا است که شامل اقدامات و آن شروط روحانی است که برای جلب رضایت خدا می‌بایست از جانب ما رعایت و پیروی شوند. به‌عنوان مثال، تا زمانی که فردی شخصاً توبه نکرده و عیسی مسیح را به‌عنوان نجات‌دهنده خود نپذیرد، نمی‌تواند آزادی و نجات روحی را دریافت کند.

خدا همچنین در کلام خود برای ما راهنمایی‌هایی برای پرستش قرار داده است که ما قبلاً به چند مورد از آنها اشاره کردیم. آیا سه خصوصیت درونی یک پرستنده را به یاد می‌آورید؟ در درس‌های گذشته یاد گرفتیم که این خصوصیات شامل فروتنی، اطاعت و محبت است. همچنین روش‌های مختلف پرستش که همان دعا، خدمت و موسیقی بودند را نیز یاد گرفتیم. در این درس خود را برای یک پرستش مسیحی تأثیرگذار آماده خواهیم کرد.

سرفصل‌ها

A. آمادگی درونی

B. جلوه‌های بیرونی

اهداف این درس

۱. از دیدگاه خداوند شرایط دورنی لازم برای پرستش چیست

۲. خصوصیات پرستش در عهدجدید را نام ببرید

A. آمادگی درونی

هدف اول: از دیدگاه خداوند شرایط دورنی لازم برای پرستش چیست

آمادگی درست برای پرستش خدا شامل پاک بودن، شفاف بودن و دوری از دل مشغولی‌ها در زندگی درونی ماست. در این بخش، این شرایط را به همین ترتیب بررسی خواهیم کرد، هرچند که همواره این خصوصیات در شرایطی که به افکار و نگرش ما مرتبط باشند، با هم نقاط مشترک خواهند داشت.

پاک بودن

پاک بودن در حضور خدا به معنی ایستادن در مقابل او بدون هیچ‌گونه گناه است. البته این امر امکان‌پذیر است چرا که خدا، گناهان ما را می‌بخشد و ما را از گناهانمان پاک می‌سازد. داوود در دعای خود چنین درخواست کرد: «خدایا، بر حسب محبت خود مرا فیض عطا فرما! بر حسب رحمت بیکران خویش نافرمانی‌هایم را محو ساز. مرا از تقصیرم به تمامی شستشو ده و از گناهانم مرا طاهر کن» (مزمور ۵۱: ۱-۲).

خانمی با سردرد به کلیسا رفت. زمانی که شبان پیشنهاد کرد برای او دعای شفا کنند، در پاسخ گفت: «نه، من لیاقت این را ندارم که برای من دعا شود چرا که امروز با فرزندانم نامهربان بودم و بی دلیل آنها را تنبیه کردم.» شبان به نرمی به او یادآوری کرد که می تواند در حضور خدا توبه کرده، بخشش خدا را بپذیرد و با پاکی به حضور او بیاید. آن خانم، این کار را انجام داد و بلافاصله سردردش شفا یافت. شاید حتی مهم تر از شفای جسمانی، درک این مسئله بود که تنها با طلب بخشش، می تواند از گناهان پاک شده و در حضور خدا بایستد.

آیا این بدان معناست که تنها به این دلیل که با درخواست بخشش از خدا، او گناهان ما را بخشیده، ما را پاک می سازد، ما می توانیم هر کاری که دوست داریم انجام دهیم؟ اول یوحنا ۳: ۹ به این سؤال پاسخ می دهد: «آنکه از خدا مولود شده است گناه نمی کند، زیرا سرشت خدا در او می ماند؛ پس او نمی تواند در گناه زندگی کند، چرا که از خدا مولود شده است.» یوحنا به ما یادآوری می کند که یک مسیحی نمی تواند با خواست خود گناه کند، بدون اینکه بر ارتباطش با خدا تأثیر منفی بگذارد. اگر گناهی صورت گیرد شخص باید با دعا و توبه به حضور خدا برود. وقتی محبت عیسی در قلب ما باشد و بهایی که برای نجات و رهایی ما پرداخت کرد را درک کنیم، خود ما خواهان این هستیم که با ماندن در کلام او، پاک بمانیم.

پرسش های کاربردی

۱. کدام گزینه، عبارت زیر را به درستی تکمیل می کند؟ پاک بودن در حضور خدا به معنی این است که ما
 - (a) هرگز گناه نکرده ایم.
 - (b) به سختی برای خوب بودن تلاش کرده ایم.
 - (c) دعا کرده ایم و خدا ما را بخشیده است.

شفاف بودن

پولس رسول گفت تلاش می‌کند به آنچه در روبه‌رو قرار دارد دست یابد. «برای رسیدن به خط پایان می‌کوشم، تا جایزه‌ای را به دست آورم که خدا برای آن مرا در مسیح عیسی فرا خوانده است» (فیلیپیان ۱۴:۳). پولس در اعمال رسولان ۱۶:۲۴ فرمود: «از این‌رو، سخت می‌کوشم تا نسبت به خدا و مردم با وجدانی پاک زندگی کنم». چطور می‌توانیم همیشه وجدانی پاک داشته باشیم؟ بعضی از مسیحیان از خود این سؤال را پرسیده‌اند و آنچنان از ناخشنود کردن خداوند می‌ترسند که تمام زندگی خود را در وحشت می‌گذرانند. آنها درگیر این اشتباه شده‌اند که خود، به تفتیش قلب خود اقدام کرده‌اند. درحالی‌که مزمور ۱۳۹:۲۳-۲۴ راه بهتری را به ما نشان می‌دهد:

«خدایا مرا بیازما و دلم را بشناس؛ مرا امتحان کن و دغدغه‌هایم را بدان. ببین که آیا در من راه اندوهبار هست و به راه جاودانی هدایت‌م فرما».

وقتی به خداوند اجازه دهیم قلب‌های ما را بیازماید، او این کار را بدون محکوم کردن ما انجام خواهد داد. او ضعف‌های انسانی ما را می‌داند. با این حال، او قدوس و نیکوست و گناهان ما را تحمل نمی‌کند. می‌توانیم اطمینان داشته باشیم که اگر چیزی بین ما و خدا فاصله انداخته باشد، او ما را مطلع خواهد کرد و به ما خواهد گفت که در این مورد چه کاری باید انجام دهیم. او کلام خود را به همین دلیل در اختیار ما قرار داده است، تا ما را در راهی راست و هموار، هدایت، راهنمایی و رهبری کند.

«خوشا به حال آنان که ردای خود را می‌شویند تا حق دسترسی به درخت حیات را پیدا کنند و بتوانند به دروازه‌های شهر داخل شوند. سگ‌ها و جادوگرها و بی‌عفتان و آدمکشان و بت‌پرستان و همه کسانی که دروغ را دوست می‌دارند و آن را به عمل می‌آورند، بیرون می‌مانند»

(مکاشفه ۲۲: ۱۴-۱۵).

بسیاری از گناهان ذکر شده در این آیه به راحتی قابل شناسایی هستند. اما جادوگری و بت پرستی می‌توانند در اشکالی ظاهر شوند که به راحتی قابل تشخیص نباشند. تثییه ۹: ۱۸-۱۳ به کارهایی اشاره می‌کند که امروزه نیز شاهد آنها هستیم از جمله: فال کارت یا چای، مشورت با اوراح مرده یا طالع بینی. چنانچه کتابی یا هر وسیله‌ای دارید که قبلاً به این منظورها از آنها استفاده می‌کرده‌اید، باید آنها را بسوزانید. حتی اگر هیچ وقت از آنها استفاده نکرده‌اید، باز هم آنها را دور بیندازید، مبادا شما را گمراه کنند.

بسیاری از گناهان، مثل دروغ، آنقدر واضح هستند که حتی یک کودک نیز می‌تواند آنها را تشخیص دهد. اما دشمن ما، شریر، کاری می‌کند که ما ایمانداران با همین گناهان واضح نیز بلغزیم. وسوسه زمانی آغاز می‌شود که تنها سایه‌ای از ناراستی، ما را از مشکلی بیرون می‌آورد یا به ما کمک می‌کند پولی به دست آوریم.

اما جای نگرانی نیست. خدا به ما وعده داده که ما را از افتادن حفظ کند و ما را بی‌عیب و آکنده از شادی در حضور خود خواهد پذیرفت (یهودا ۱: ۲۴).

پرسش‌های کاربردی

۲. چه کسی مسئول این است که ببیند آیا من با وجدانی پاک در حضور خدا ایستاده‌ام یا خیر؟

دوری از دل مشغولی‌ها

ما تا اینجا در مورد پاک بودن و شفاف بودن در حضور خدا صحبت کردیم. از عبارت "دوری از دل مشغولی‌ها" استفاده کردیم تا به توصیف چیزهای کوچکی بپردازیم که اگر در مکان و زمان درست قرار بگیرند،

اشتباه نیستند، اما می‌توانند جلوی ارتباط نزدیک ما با خدا را بگیرند. به‌عنوان نمونه، خانمی مسیحی از استعداد خود در بافتنی استفاده کرد تا به دیگران کمک کند. او ژاکت‌های گرم برای کودکان و یا جوراب‌های زمستانی کلفت برای ماهیگیران می‌بافت. به علاوه چند خانم دیگر را نیز تشویق به این کار کرد. گاهی در شب‌های طوفانی ابتدا کلام خدا را مطالعه می‌کرد و سپس تا دیروقت زیر نور چراغ به بافتنی مشغول می‌شد. بعد از مدتی او دیگر به کلیسا نمی‌رفت، چرا که ترجیح می‌داد بافتنی کند. با این وجود، روح‌القدس به او وفادار بود و چراغ خطر را قبل از آنکه دیر بشود به او نشان داد و او بار دیگر، خدا را در اولویت اول زندگی خود قرار داد. او برای رفتن به کلیسا زمانی را اختصاص داد، درحالی‌که همچنان برای بافتنی وقت کافی داشت.

بسیاری از فعالیت‌هایی که بی‌ضرر هستند، می‌توانند زمان ما را بدزدند و در نتیجه مانع راه رفتن ما با خدا بشوند. هیچ اشکالی در به شکار رفتن، بازی کردن، خیاطی، مطالعه و یا هزاران فعالیت دیگر نیست، مگر اینکه اجازه دهیم این کارها اولویت اول را در زندگی ما داشته باشند. در این صورت زمان و مکانی که متعلق به پرستش قلبی خداست را اشغال می‌کنند. پولس از این تعهد سخن می‌گوید:

«پس ای برادران، در پرتو رحمت‌های خدا، از شما استدعا می‌کنم که بدن‌های خود را همچون قربانی زنده و مقدّس و پسندیده خدا تقدیم کنید که عبادت معقول شما همین است. و دیگر هم شکل این عصر نشوید، بلکه با نو شدن ذهن خود دگرگون شوید. آنگاه قادر به تشخیص اراده خدا خواهید بود؛ اراده نیکو، پسندیده و کامل او» (رومیان ۱۲: ۱-۲).

متوجه قسمت آخر این آیه شدید؟ وقتی هدف ما پرستش خداوند با تمام وجود باشد، متوجه خواهیم شد که چه چیزهایی از نظر خداوند نیکو و پسندیده است. او به ما کمک خواهد کرد تا بتوانیم تشخیص

دهیم چه چیزهایی برای ما ضرر دارند، چه چیزهایی بالقوه بی ضرر هستند و چه چیزهایی خوب و پسندیده هستند. نقش ما این است که خود را منضبط سازیم تا هماهنگی خود را با خدا حفظ کنیم. وقتی این کار را انجام دهیم باقی چیزها در جای درست خود قرار خواهند گرفت. پولس رسول در جای دیگری می نویسد:

«در پایان ای برادران، هر آنچه راست است، هر آنچه والاست، هر آنچه درست است، هر آنچه پاک است و هر آنچه دوست داشتنی و ستودنی است، بدان بیندیشید. اگر چیزی عالی است و شایان ستایش، در آن تأمل کنید» (فیلیپیان ۸:۴).

پرسش های کاربردی

۳. کدام یک از فعالیت های زیر می تواند جلوی پرستش قلبی ما را بگیرد؟

(a) مطالعه کتاب های مفید

(b) نوشتن نامه

(c) بازی کردن

(d) کار کردن

(e) مسافرت

(f) ماهیگیری

۴. به نظر شما چرا پولس رسول در فیلیپیان ۸:۴ به ما پیشنهاد می کند که تنها به چیزهای خوب فکر کنیم؟

.....

.....

.....

B. جلوه‌های بیرونی

هدف دوم: خصوصیات پرستش در عهدجدید را نام ببرید

تا اینجا در مورد پیش‌زمینه پرستش واقعی صحبت کردیم - قلبی که کاملاً درحضور خدا قرار دارد - که این امر قطعاً به انجام اعمال درست منجر می‌شود. اگر محبت خدا و دیگران در قلب ما باشد هرگز آنها را نمی‌رنجانیم؛ بلکه آنچه در توان داریم برای کمک به آنها خواهیم کرد.

با این حال، چیزهایی نیز در نمود بیرونی وجود دارند، که همان جلوه‌های بیرونی پرستش است و ممکن است پرسش‌هایی را در ذهن ما ایجاد کنند: آیا نیاز داریم همچون یهودیان عهدعتیق قربانی به خدا تقدیم کنیم؟ آیا می‌بایست در مقابل تصاویر پولس یا دیگر مقدسین تعظیم کنیم؟ آیا دست زدن ما در کلیسا نامناسب است؟

بعضی از کارهایی که در پرستش انجام می‌دهیم به فرهنگ ما بستگی دارد. در هر جامعه یک سری عادات مورد قبول برای پرستش وجود دارند که بخشی از کلیسا و زندگی مسیحی شده‌اند. تا آنجا که این عادات مخالف کتاب مقدس نباشند، پذیرش آنها اشتباه به شمار نمی‌آید. کتاب مقدس رهنمودهایی برای پرستش به ما ارائه داده است. پرستندگان عهدعتیق نیز می‌بایست از قوانینی پیروی می‌کردند، خصوصاً در آداب تقدیم قربانی. امروزه ما از آن قوانین پیروی نمی‌کنیم، چرا که تقدیم قربانی، نماد و تصاویری از آنچه قرار بود اتفاق بیفتد، به شمار می‌آید. کشتن بره و ریختن خون آن، نمادی از عیسی مسیح بود. او بره خداست که خون خود را در جلجتا برای گناهان جهان ریخت. ما امروزه مراسم قربانی را انجام نمی‌دهیم، چرا که دیگر به قربانی جدید نیاز نداریم. از آنجا که معنای کار عیسی را درک می‌کنیم، به جلجتا نگاه کرده و قربانی کامل و عالی خدا را برای خود می‌پذیریم. عبرانیان باب ۹ این چنین توضیح می‌دهد:

«عهد نخست، قوانینی برای عبادت داشت و نیز از محرابگاهی زمینی برخوردار بود ... اما چون مسیح در مقام کاهن اعظم آن امور نیکو ظاهر گشت که هم اکنون واقع شده‌اند، به خیمه‌ای بزرگتر و کاملتر داخل شد که به دست انسان ساخته نشده است و به دیگر سخن، به این خلقت تعلق ندارد ... از همین‌رو، مسیح واسطه عهدی است جدید، تا فراخواندگان بتوانند میراث جاودانی موعود را دریافت کنند» (آیات ۱، ۱۱، ۱۵).

عهد جدید تأکید می‌کند که تنها خدا را باید پرستید. یوحنا، شاگردی که خداوند او را دوست می‌داشت، می‌گوید چطور قصد داشت مخلوقی بهشتی را بیرستند که با این سخنان از این کار منع شد: «... مبدا چنین کنی! چون من نیز همچون تو و برادران تو که شهادت عیسی را نگاه می‌دارند، غلام اویم. خدا را پرست! ...» (مکاشفه ۱۹:۱۰).

عیسی با مرگ خود بر صلیب، این امکان را برای ما مهیا کرد که مقامی همچون یک کاهن داشته باشیم. همه ما می‌توانیم مستقیماً به حضور خدا رفته او را بیرستیم. «... بر او که ما را محبت می‌کند و با خون خود ما را از گناهانمان رهانید، از ما پادشاهی‌ای ساخت و کاهنانی برای خدا و پدر خود، بر او جلال و قدرت باد، تا ابد. آمین» (مکاشفه ۱:۵-۶).

ما آزادیم تا خدا را با تمامی دل خود پرستیم و این پرستش می‌تواند به اشکال مختلف صورت بگیرد. در درس‌های قبل، با روش‌های پرستش از جمله دعا، موسیقی، سرود، انتظار کشیدن برای خدا و پرستش عملی آشنا شدیم. آیا روش‌های دیگری برای ابراز محبت خود به خداوند وجود دارد؟ بله. مثلاً در وقت‌های شخصی خود با خدا و یا وقتی با سایر ایمانداران نیکویی‌های خداوند را در قلب خود ستایش می‌کنیم.

روح القدس ما را در پرستش‌هایمان یاری می‌کند. وقتی با گروهی از ایمانداران جمع می‌شویم، شرایطی برای سرودخوانی و کف‌زنی و شادی در خداوند ایجاد خواهد شد. این اتفاق کتاب مقدسی است. مزمور ۱۳۴

اعلام می‌کند: «هان، خداوند را متبارک خوانید، ای همه خادمان خداوند که شبانگاه به خانه خداوند به خدمت می‌ایستید! دستان خویش به سوی قدس برافرازید و خداوند را متبارک خوانید» (آیات ۱-۲).

کتاب مقدس از داوود می‌گوید که در زمان ورود صندوق عهد به اورشلیم می‌رقصید: «... به تمامی قوت خود در حضور خداوند می‌رقصید» (دوم سموئیل ۶:۱۴). شکی نیست شادی او آنچنان عظیم بود که نمی‌توانست در جای خود بایستد.

خداوند از ما می‌خواهد در پرستش‌های خود آزاد باشیم و او را صادقانه ستایش کنیم. روح القدس می‌خواهد با حرکت کردن در بین ما، جلال پدر را نمایان سازد. از آنجا که روح القدس ما را به‌عنوان افرادی متفاوت می‌بیند، از این تفاوت‌های شخصیتی استفاده خواهد کرد.

ما نیز باید به یاد داشته باشیم که همه مثل ما نیستند. هر یک از ما بسته به شخصیت خود، عکس‌العمل‌های متفاوتی داریم. شخصی ممکن است در مقایسه با دیگری در بیان احساساتش آنقدر سریع نباشد. شخصی که در سکوت نشسته، ممکن است در حال شنیدن از خداوند باشد و روح او با روح خداوند عیسی در جایی آسمانی قرار گرفته باشد. شخصی دیگر ممکن است با صدای بلند پرستش کند. هر فرد به شکلی متفاوت پرستش می‌کند، چرا که شخصیت‌های ما متفاوت است. یک بار از خانمی سؤال پرسیدند که چرا همواره در پرستش‌ها می‌رقصد؟ و در جواب مشخص شد که او از خانواده‌ای می‌آید که هفت فرزند معلول مادرزاد دارد. جای تعجب نیست که پرستش این خانم به شکل رقص و پایکوبی در آمده بود!

افرادی که در اینجا ذکر کردیم، هر یک به گونه‌ای متفاوت پرستش‌های خود را نشان دادند؛ با این حال همگی در صداقت و با تمامی دل، خداوند را پرستش می‌کردند. چنانچه از اصولی که در رومیان ۱۰:۱۲ آمده پیروی کنیم، پرستش‌های ما هرگز شکلی بی‌ادبانه

و توهین آمیز نخواهد گرفت: «با محبت برادرانه سرسپرده هم باشید. در احترام گذاشتن به یکدیگر، از هم پیشی بگیرید». باید به دیگران، فرهنگشان، شخصیتشان و رابطه آنها با خداوند احترام بگذاریم.

پرسش‌های کاربردی

۵. گزینه‌های درست را انتخاب کنید.

a قربانی‌های عهدعتیق نمادها و تصاویری از آنچه بعداً می‌آمد، بودند.

b تصاویر و اشیایی که مربوط به پرستش هستند به ما در تمرکز بیشتر بر خداوند کمک می‌کنند.

c یوحنا، شاگردی که خداوند دوستش می‌داشت، از تعظیم در مقابل مخلوق آسمانی منع شد و به او گفته شد که تنها خدا را پرستد.

d همه ما می‌توانیم مستقیماً به حضور خدا رفته، او را پرستیم.

۶. کدام گزینه، عبارت زیر را به درستی تکمیل می‌کند؟

در کتاب مقدس در مورد افرادی می‌خوانیم که خداوند را با پرستش کردند.

a بر افراشتن دست‌ها

b رقصیدن در حضور او

c فریادهای بلند

d انتظار کشیدن در حضور او

۷. آیا در این درس با روش جدیدی از پرستش خداوند آشنا شدید؟ آنها را نام ببرید.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. c) دعا کرده‌ایم و خدا ما را بخشیده است.
۵. گزینه‌های a)، c) و d) درست هستند.
۲. من هستم.
۶. a) برافراشتن دست‌ها
- b) رقصیدن در حضور او
- d) انتظار کشیدن در حضور او
۳. تمامی این فعالیت‌ها می‌توانند در اولویت اول قرار گرفته، مانع پرستش ما شوند؛ همه این فعالیت‌ها خوب هستند به شرطی که بین ما و خدا قرار نگیرند.
۷. پاسخ شما
۴. پاسخ شما. به نظر من تنها افکار خوب و پاک می‌توانند زندگی و فکر ما را برای ارتباط صمیمانه با خدا، آماده نگه دارند.